

[Finansministeren.]

at blive opkrævet. Med hensyn til hustruens underskrift på selvangivelsen beklager jeg, at det ikke er lykkedes at komme til ende med overvejelserne. Jeg skal gerne påtage mig en del af skylden derfor; jeg håber, at vi kan tale om det i det skattereformudvalg, der nu skal ned sættes.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Jeg har egentlig været lidt i tvivl om, hvorvidt jeg turde tage ordet ved denne lejlighed efter at have hørt det ærede medlem hr. Bertel Dahlgaard i al venskabelighed give mig det råd ikke at holde flere taler om byggesituationen. Det har unægtelig lagt nogle hindringer i vejen for mig på vejen op til denne talerstol, for det kan såmænd godt være, at det ærede medlem har ret i, at nu må der være ro om det arbejde, der skal udrettes for at få byggeriet op på den højde, vi ønsker. Men på den anden side er det jo lidt svært ikke at lade naturen gå over optugtelsen, når man er i den situation, at man synes, at en af de parlamentarikere, hvis form og virken man helst har lyttet til, har betjent sig af nogle letkøbte kritiske bemærkninger.

Det ærede medlem har ved det, han har sagt til mig i dag, i virkeligheden vist, at han ikke har noget nøjagtigt kendskab — hvad han heller ikke har nogen mulighed for at have, men hvad han måske havde fantasi nok til at kunne forestille sig — til det apparat, boligministeriet er, og til de muligheder, et sådant apparat har for altid at være à jour med bevægelserne i byggeriet, lige fra det øjeblik tanken om et nyt byggeforetagende fødes hos en bygherre og til det øjeblik, da det har passeret gennem alle instanser og som et færdigt projekt ligger i boligministeriet, som det, efter at statslånetilsagnet er givet, forlader. Herefter forsvinder det ud, hvor vi ikke længere kan følge det, indtil det på et eller andet tidspunkt viser sig, at der ikke har kunnet skaffes byggelån, eller at det er stødt på andre hindringer, som vi skal hjælpe det over, for at det kan nå frem til virkeliggørelse. Men det ærede medlem har jo en lang administrativ erfaring fra de mange år, han var minister, og burde jo egentlig kunne se, at det er praktisk talt umuligt at tage vanskelighederne på anden måde end i den rækkefølge, hvori de melder sig. Det har jeg gjort, og jeg er stadigvæk øjeblik for øjeblik indstillet på at gøre det.

Må jeg nævne noget af det, det ærede medlem sagde, til belysning af, hvad jeg mener, når jeg synes, at det ærede medlem

gik over, hvor gærdet var lavest. Jeg har f. eks. i en af de taler om byggeriet, jeg har holdt, og som jeg altså ikke burde have holdt, talt om, at de moderne byggemetoder ikke havde billiggjort byggeriet. Det ærede medlem lægger ansvaret herfor på mig; det ærede medlem forlanger, at jeg skal ordne den sag. Må jeg spørge, om det ærede medlem, hvis han var i min situation, havde noget middel til at ordne lønoverenskomster mellem arbejdsgivere og arbejdere midt i en overenskomstperiode? Hvilke muligheder tror han at dette høje ting og regeringen har for at gribe ind i disse forhold, for at bestemme, hvad en arbejders timeløn skal være, når han er beskæftiget ved byggeforetagender, hvor han på grund af nye metoder har afløst mureren? Det ærede medlem burde også vide, at det kommissorium, som arbejdsmarkedskommissionen arbejder under, og den opgave, som arbejdskraftudvalget har, ikke levner os nogen mulighed for ved hjælp af disse instrumenter at trænge igennem på dette område. Men jeg ved godt, at jeg er i den situation, og at byggeriet befinder sig i den situation, at ethvert godt råd, ethvert saglig rigtigt råd er værd at følge og er til landets gavn. Hvis det ærede medlem altså har saglige råd at stille til disposition, har det ærede medlem også her en talerstol, hvorfra han kan gøre det.

Det ærede medlem ved, at der ikke er tale om, at vi bare ser prisstigningerne vælte ind over boligbyggeriet uden at dæmme op for dem. Det ærede medlem ved, at vi blandt de projekter, der foreligger for os, har skåret hele toppen væk af det dyre byggeri, som ikke giver os tilstrækkeligt billige lejligheder. Det er ikke sådan længere — det ved det ærede medlem vel også —, at statskassen er åben for ethvert projekt, uanset hvilke håndværkerudgifter der er tale om. Det ærede medlem ved vel også — eller burde i alt fald have lagt mærke til, at jeg sagde det forleden dag —, når han vil være kritiker på dette område, at hele spørgsmålet om den måde, hvorpå lejlighederne skal udstyres, er taget op og bragt til en i alt fald foreløbig løsning. Der vil ikke for tiden blive meddelt statslånetilsagn til indretning af køleskabe i lejligheder. Hvem af os ville ikke gerne have et køleskab, hvis vi kunne få det uden afdrag, men med en årlig afgift, en rente på 2,2 pct.? Jeg tror, man kan sige sig selv, at sådanne krav og en lang række andre krav i en tid, da der er knaphed, må sættes til side, for at man kan holde huslejen i nybyggeriet nede på et så lavt niveau som